



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Synodicus libellus aduersus Apolinarem & Timotheum à Damaso episcopo
Romano Conscriptus. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

3 præfente Theodosio imperatore religiosissimo, totius de-
 3 niq; cleri, totiusque ciuitatis suffragijs episcopum consti-
 3 tuimus. Ecclesiæ autè vetustissimæ & verè apostolicæ An-
 3 tiochię vrbs Syriæ, in qua primo venerandū Christianorū
 3 nomen auditū est, reuerēdis. & Sanctissimū Flauianū, epif-
 3 copi illius prouinciæ & diœceseos oriētalis in vnū cōue-
 3 nientes, tota illa ecclesia, vti canō postulat, suffragāte, & ve-
 3 lut vno ore virū illū honorifice collaudāte, episcopū ordi-
 3 narūt: quæ quidē ordinatio vti legitima, communi Conci-
 3 lij consensu approbata est. Porro ecclesiæ Hierosolomita-
 3 næ, quę est aliarū omniū māter, reuerēdis. & Sanctissimū
 3 Cyrillū episcopum vobis ostendimus, tū ab episcopis pro-
 3 uinciæ, vti canon vult, iam pridē creatum esse, tum plurima
 3 prælia aduersus Arianos varijs in locis cōfecisse. Quibus
 3 rebus tanquā legitimè & secundū ecclesiæ Canones cōsti-
 3 tutis obsecramus vestram reuerētiā, vti cōgratuletur: spiri-
 3 tali charitate nos mutuo deuiciente, & timore domini quā
 3 omnem humanā affectionem reprimat, ecclesiarumq; ædifi-
 3 cationē amorī illi & beneuolētīæ, qua singuli singulos cō-
 3 plectūtur, longè antepōnit. Quod si doctrina fidei ad hunc
 3 modū cōmuni consensu stabilita sit, & charitas Christiana
 3 in nobis confirmata, posthac desinemus dicere illud, quod
 3 ab apostolis cōdēnatū est, nimirū, Ego quidē sum Pauli, e-
 3 go autē Apollō, ego verō Cephę: atq; oēs cū simus Chri-
 3 sti, qui in nobis nō est diuisus, corpus ecclesiæ, dei largiēte
 3 gratia, integrū conseruabimus, & ad tribunal dñi fidētī aīo
 3 nosmet sistemus. Isti contra Arii, Aetij, & Ennomij insa-
 3 niam, quinetiā contra Sabellij, Photinj, Marcelli, Pauli Sa-
 3 mosateni, & Macedonij amentiam scripserunt. Simili ra-
 3 tione & nouæ Apollinaris doctrinæ palam anathema in-
 3 dixerunt: quandoquidem nos inquit, doctrinam incar-
 3 nationis dominicę integram tenemus, et neque carnis eius
 3 œconomiam animæ mentisve expertem, aut imperfectam
 3 asserimus.

Cor. 1.

*Synodicus libellus aduersus Apolinarem & Timo-
 theum à Damaso episcopo Romano Con-
 scriptus. CAP. X.*

Dama-

THEODOR. HISTOR.

DAmasus item vir omni genere laudis florentissimus; simul vt hanc sectam exortam accepit, non Apollinarem solum, verum etiam Timotheum eius discipulum abdicauit: quam rem episcopis etiam Orientales ecclesias gubernantibus significauit per literas: quas literas in historiam illigare non incommodum existimaui.

Damasi Pape epistola ad Orientales episcopos contra Apollinarem Antiochenum et Timotheum eius discipulum hereticos.

Quod vestra charitas debitam sedi apostolicæ reuerentiã tribuit, filii honoratissimi, vobis ipsis quoque maximo sanè honori est. Nã tamen in sancta ecclesia, in qua sanctus Apostolus sedes nos docuit, quo pacto illius gubernacula, quæ suscepimus, tractanda sint, nobis primæ partes deferuntur, tamen cõfitemur nos illo dignitatis gradu longè inferiores esse. Verum ob hanc causam omnibus modis laboramus, vt ad gloriam beatitudinis eius, si qua ratione possumus, tandem aliquando perueniamus. Sciatis velim, fratres, nos Timotheum illum profanum, Apollinaris heretici discipulum, cum impio suo dogmate iam pridem abdicasse: & ob eam causam credimus reliquias eius nihil in posterum momenti habituras. Quod si antiquus ille serpens, semel atque iterum ictus, ad suam ipsius poenã augendam reuixerit, & extra ecclesiam eiectus, nonnullos etiam fideles suis mortiferis venenis quibus eos tentare aggreditur, ad exitum trahere non cesset, vos hanc eius astutiam, velut pestem quandam declinate, & recordamini sedulo tum fidei ab apostolis traditæ, tum huius vel maximè, quæ est à sanctis patribus in concilio Nicæno scriptis prodita, inque ea gradum firmè desigentes, immobiles perstate, & ne posthac sustinete, vt vel clerici vestri, vel laici inanes sermones, quæstionesve obscuras audiant. Iam enim semel formulam edidimus, vt qui se christianum profiteatur, illud teneat quod ab apostolis traditum est: quippe diuinus Paulus sic loquitur: Si quis vobis euangelizauerit, præter id quod accepistis, anathema sit. Nam Christus filius Dei, dominus noster, generi humano per passionem suam plenissimam salutem reddidit, vt totum hominem peccatis implicatum, ab omni peccato liberaret. Hunc si quis aut imperfectam humanitatem, aut imperfectam diuinitatem habuisse dixerit, spiritu diaboli completus, se filium gehennæ ostendit.

Itaque

Galat. I.

Itaq; quid est cur abdicationem Timothei à me rursus requiratis, qui etiã hic iudicio sedis apostolicæ, Petro quoq; episcopo Alexandriae præsentè abdicatus est, vnã cù magistro suo, Apollinari, qui itẽ in die iudicij debitas pœnas & supplicia perfoluet. Quod si ille, qui veram spem in Christum vnã cum fidei confessione mutarit, velut spẽ quandam salutis retinens, alios quosdã, qui sunt leuiores, ad suã perducatur sententiã, sciant illi se propterea cum eo similiter perituros, q̃ animũ aliquando induxerint ecclesiæ canonice repugnare. Deus vos, filii honoratis, Seruet incolumes.

Alia item nonnulla episcopi in amplissima vrbe Roma coacti contra varias hæreses conscripserunt, quæ necesse putauit huic historiæ attexere.

Alter eiusdem Synodicus contra diuersas sectas libellus. CAPVT XI.

Confessio fidei Catholicæ, quam Damasus Papa misit ad Paulinum episcopum Thessalonica, vrbis Macedoniae.

QVoniã post conciliũ Nicænũ eiusmodi error emerfit, vt quidã profano ore dicere audeant, Spiritum sanctũ per filiũ factum esse, anathema denũtiamus omnibus, qui nõ liberè prædicant Spiritum Sanctum vnus et eiusdẽ tũ essentia, tũ potestatis cù patre, & filio. Pari ratione anathema indicimus Sabelliani erroris fautoribus, qui dicunt patrẽ & filiũ eundẽ esse. Anathemate itẽ dánamus Ariũ, & Eunomiũ, qui pari impietate, licet verbis discrepent, tũ filium, tũ spiritum sanctum creaturã esse asserunt. Sint porro Macedoniani multati anathemate, qui ex radice Ariana exorti, non impietatem, sed nomen solum commutarũt. Photino quoque sit pœna anathematis irrogata, qui hæresin Ebionis renouans, dominũ nostrũ Iesum Christum, ex Maria solũ editũ asseuerat. Illi præterea anathemati addicatur, qui duos filios esse affirmant, vnũ ante secula, & alterum post carnem ex Maria sumptam. Anathema etiam illis adiudicauimus, qui asserunt, quod in carne humana verbum dei loco animæ rationis participis habitauit. Nam idem ipsum dei verbum non animæ rationis & mentis compotis locum in corpore quod sibi sumpserat, obtinuit, sed nostram animam, hoc est ratione & mente præditam, expertem